

Budík

Jan Nedvěd

Hmi **Emi** **Hmi**
1. Budík zvedá ráno a pozdvihuje víčka,
 Emi **A** **Hmi**
 má ruka s tvou se váže na každodenní slib.

2. Kdo ví, co je láska, snad nebe plný sluncí,
 nebo důvěra, co věří na každodenní slib.

Hmi **A** **Hmi**
R: Jak dlouhá pouť, co míří nevímkam,
 A **D**
 jak písnička, co zpíváš, abys' nebyl sám,
 Emi F# Hmi
 tududu ...

3. Budík zvedá ráno, zahlíd' jsem tvou kůži,
 muži stárnou, když se stejská, když láska nedá spát.

4. Přes kamení světů nás neše naše touha,
 těch vzestupů a pádů, co odnaučej' lhát.

R:

5.=1.